

(NE)UREJENOST NAŠA VSAKDANJA!

Vedno se najde kakšna črna točka

Svet za turizem pri občinski konferenci SZDL se je tudi letos temeljito lotil ocenjevanja urejenosti našega okolja. In kot smo v eni izmed splošnih številk našega glasila zapisali, letos Svet odnoso njegove komisije **ocenjujejo prav vse KS v naši občini**. Tri tročlanske komisije so svoje delo opravile v septembru. Najbolj urejenim krajevnim skupnostim bodo tako kot leta doslej tudi letos v zadnjih dneh oktobra podeljene Blagajane, tištim, ki bodo morale še marsikaj storiti na področju urejenosti pa Barjanske osate. Svet se je letos na predlog komisij tudi odločil, da Barjanski osati v vseh primerih vendarle ne bodo ostali le v KS ampak bodo vročeni tudi nekaterim pristojnim, ki svoje neurejenosti ne vidijo ali je nočejo videti, pa bi bilo dobro, če bi tozadevno spregledali. Prevladalo je namreč mnenje, da so KS nemalokrat nemočne in tudi njihova opozorila ne zaležejo!

No, pa o Blagajanah in Barjanskih osatih kaj

Zopet živahno na Turjaku

V počastitev krajevnega praznika je TD Turjak dne 16. septembra organiziral srečanje krajanov na gradu Turjak. Turističnemu društvu so nudili pomoč tudi člani ostalih društev in nekaj mladincev. Med zabavo je za veselje skrbel ansambel Mak. Organiziran je bil tudi srečelov. Dobitke so prispevale delovne organizacije, posamezniki in krajan. Pohvaliti moramo krajan, ki so se kar najbolje izkazali. Ob dobri kapljici, jedi in v veselju so se krajanji veselili pozno v noč. Krajanji so množično sodelovali tudi v družabnih igrah in marsikdo je na ta način pokazal skriti talent. Krajanji si želijo takšnih srečanj in so že za prihodnje leto najavili svoj prihod. TD Turjak je to prireditev namenilo zaključku turistične sezone in tudi članom ostalih društev je to bila oddolžitev za naporno sezono. Srečanje krajanov je še en dokaz, da se spreminja zavest ljudi, ki je nujno potrebna za premagovanje krize. Na ta način se krepki medsebojno zaupanje in marsikakšna pomembna ideja. Za konec naj obljubim vsem krajanom Turjaka še veliko družabnih srečanj, ker imajo društva in mladina za drugo leto velike načrte, ki jih bo moč doseči samo s strpnostjo, solidarnostjo in z doslednim spoštovanjem vsakega krajana.

FRANC PEČNIK

Kaj bo z Ljubljanskim streliščem?

Kaj bo z ljubljanskim streliščem? Ali bo kdaj končano? Ali bo moral kolektiv Strelske zveze Slovenije prezimiti v kontejnerjih? Tako se vsak dan sprašujejo strelci in strelski delavci, še bolj pa štirilanski kolektiv SZS, ki posluje v zelo težkih razmerah in je še kako zainteresiran za to strelišče, od katerega tudi živi! Ne samo da ni prihodkov od strelišča, pa od poslovnih prostorov, tudi skladišče normalno ne posluje, seveda se morajo tudi vsa republiška strelska tekmovanja v vseh disciplinah in kategorijah ter v obeh strelskih programih vršiti po raznih krajih Slovenije (Celje, Rečica, Predvor, Kranj, Postojna itd.).

Vse kaže, da je sredstev premalo, oziroma prepočasni dotekajo in izvajalec del »SCT« ne dela s tako dinamiko, kot sicer, če bi bila finančna konstrukcija znana in sredstva na razpolago. Res je, da je to za Ljubljano velik zalogaj posebno v sedanjih težkih razmerah, pravijo da je največja investicija v Ljubljani, vendar strelišče ni samo za strelce za strelski šport, morda so ga ti najmanj uporabljali, čeprav je v Ljubljani več kot 40 strelskih druščin, vendar razen Debeveca, ki je bil vsak dan na strelišču ni bilo videti na treningih veliko ljubljanskih strelcev.

Vsekakor bi morali biti koristniki strelišča: vojne pošte, vse srednje šole, milica, TO ZRVS, delovne organizacije tudi najbolj zainteresirani, da bi bilo strelišče čimprej končano, saj imajo nekateri od teh velike stroške, za izvajanje programov (čeprav jih včasih ne priznajo) nekateri pa teh programov sploh ne izvajajo, ker jih nimajo kje. Za primer, ko je SZS hotela izvesti prvenstvo Slovenije z vojaško puško, je bilo ugotovljeno, da nobena od gornjih organizacij nima urejenega strelišča, bodisi da nimajo rova ali strelske linije.

Seveda pa je najbolj zainteresirana SZS, to je štirilanski kolektiv, ki tudi živi od strelišča in je zato pred leti prepisal objekt na Mestno strelsko

več drugič. V tem zapisu — objavili ga bomo v dveh delih — pa želimo opozoriti na nekatere črne točke v nekaterih KS, ki niso v nikakršnem ponos krajevnim skupnostim še manj pa krajanom. Njihovo obelodanjenje je opozorilo za akcijo, to pa je tudi namen, da o njih zapišemo nekaj besed.

Tako v KS Stane Sever velja kot črna točka neurejeno skladišče sicer urejene Mercatorjeve trgovine na Tržaški cesti. Precej smeti je odvrženih neposredno ob kontejnerju in nemalo tudi ob bregovih Glince. O tem je KS trgovino obvestila, le-ta pa boja nima denarja za ograjo ob dostopu do kontejnerja. V KS Malči Belič predstavljajo garaže ob Zavetiški in ob robu Gorkičeva vse prej kot estetski pogled. Čeprav so postavljene na črno in verjetno kot provizorij, jim velja nuditi vso pozornost vsaj za njihov boljši izgled! KS Brdo in Vrbovci želimo opozoriti na veliko črno piko, ki jo lahko že tudi packa. Nahaja se na koncu Ceste X kot »džungla« zanemarjena parcela ali več parcel s kopicami odpadnega materiala. Po vsej verjetnosti gre za rezervate. Potrebno bo pozvati lastnike na čimprejše ukrepanje. Do skrajnosti zanemarjena in neurejena je okolica stanovanjskega bloka nasproti Vinoceta v KS Vič. KS je investitorja GP Grosuplje že opozorila, saj ni poskrbelo za dokončno ureditev okolice. V KS Trnovo je naša komisija zabeležila kar dve črni piki in sicer ob Trnovskem pristanu 34, kjer je neurejena okolica zaraščena in nepočistena ter vogal Riharjeve in Kolesijske prav tako skrajno zaraščena. Pred križiščem Krimske ulice in Ceste v Mestni log zasluži več akcij neurejeno igrišče, za katerega naj bi po zagotovilih KS Kolesija sicer skrbela DO Rast. Tudi v KS Murgle bi veljalo več pozornosti nameniti neurejenemu zemljišču za novozgrajeno Veterinarsko postajo, ki je sicer last Veterinarske bolnice. Dve črni točki v KS Rakova jelša zasledimo na Poti na Rakovo jelšo pri hiši št. 179, kjer je pravo malo smetišče (odloženi lesni odpadki) ter na desni stran ob Cesti na Mesarico 30, kjer lahko vidimo kup starih avtomobilov. V KS Zeleni log je komisija oddvojila tri črne točke. In sicer na Cesti dveh cesarjev pri hiši št. 104 oziroma na dovozu do te hiše je pravo pravcato odlagališče kovinskih odpadkov, črno točko predstavlja lesena baraka Mestnega gledališča Ljubljana, odlagališče starih avtomobilov pa je tudi nasproti hiše št. 40 na Cesti dveh cesarjev na zemljišču, ki je last Ljubljanskih mlekar. V KS Kozarje je na cesti Za progo nasproti št. 1 pravcato odlagališče gradbenega materiala in si zatorej po pravici zasluži črno piko.

(Nadaljevanje prihodnjic)

PROMETNI PRIROČNIK HELGE KUCLAR

Prometna vzgoja kolesarjev je še vedno pomanjkljiva

Vzgoja kolesarjev vsaj po strokovni literaturi, ki je na voljo, že kar nekaj časa prav mačehovsko caplja za literaturo, ki jo imajo na voljo vozniki motornih vozil, še zlasti avtomobilisti. Ta neenakopravni položaj naj bi zdaj vsaj malce omilila brošura »S kolesom v promet«, ki jo je pripravila dolgoletna delavka Občinskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, Helga Kuclar, založila in izdala pa Avto-moto zveza Slovenije.

Knjižica poleg nazornega in poučnega prometno-vzgojnega čtiva z lepo preglednimi situacijskimi slikami, prvič predstavlja tudi novost v razvrščanju kolesarjev na prometnih pasovih med zavijanjem, krasi pa jo tudi nekaj lepih barvnih slik.

Ob izidu te koristne brošure smo avtorico zaprosili za nekaj besed.

— Odkod ideja za to brošuro?

»Pač, nabralo se je kar precej snovi za kolesarski izpit, ni pa bila izbrana, zato sem se odločila, da jo kar sama zberem, slikovno opremim in tako potem ponudim učencem, učiteljem in staršem, skratka vsem. Poprej so morali učitelji brskati za snovjo po vsakršni literaturi, ki je bila na voljo. Vsakdo je iskal po svoje, kakor se je pač kdo znašel. Upam, da bodo vsi, ki bodo uporabljali brošuro, dali kake koristne pripombe, ki jih bomo potem upoštevali pri morebitnem ponatisu.«

— Komu naj bi brošura predvsem prišla v roke?

»Predvsem otrokom od 10. leta naprej (zlasti za kolesarski izpit) in učiteljem. Mlajši otroci namreč še niso dovolj zreli zanj, pa tudi naše ceste so še vedno prenevarne zanje. Ne bo pa prav nič odveč, če brošuro pogledajo tudi drugi, saj med drugim prinaša tudi novost

pri razvrščanju kolesarjev (na prometnih pasovih) med zavijanjem na levo. Poslej se bo moral kolesar postaviti na sredino levega voznega pasu in ne več na desno stran kot je veljalo doslej. Republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu je brošuro poslal nam občinskim svetom s priporočilom, naj se uporablja zlasti v šolah. Podobno knjižico priporoča tudi Zavod za šolstvo SRS. Naš občinski svet je že poslal šolam po tri izvode, s tem, da smo jih obenem seznanili tudi, kje brošuro lahko kupijo. V prosti prodaji je namreč ni. Dobi se jo edino pri Avto-moto zvezi na Titovi.«

— Čeravno knjižica ni videti posebno zajetna, je najbrž terjala kar precej truda, potrpljenja...

»Na njej sem delala kako leto dni. Gradivo pa se mi je nabiralo že prej. Pazila sem predvsem, da je v brošuri čim manj teksta, zato pa naj bi tisti, ki sem ga uporabila, učencem in učiteljem povedal kar največ. V glavnem govorijo slike. Na vso srečo tudi Avto-moto zveza ni preveč škrtarila pri izbiri papirja, tako da je knjižica tudi v oblikovnem in estetskem oziru zelo kvalitetna.«

— Žal pa tudi še tako dober priročnik ne bo mogel docela obrzdati anarhije in nereda, ki še vedno vlada v našem cestnem prometu — še zlasti, kar zadeva odnos voznikov avtomobilov do kolesarjev...

»Kolesarjev številni vozniki žal še vedno ne upoštevajo kot enakopravnega udeleženca v prometu. Na cesti še vedno vlada zakon močnejšega. Kazni kakršne imamo zdaj, pa tudi ne vlivajo posebnega upanja, da bi se kršitelji spametovali.«

BRANKO VRHOVEC

35 let lovske družine Šentjošt

Komajda kakih štirinajst dni po strelskem tekmovanju lovcev-veteranov, je zdaj že temeljito preizkušeno strelišče nad lovsko kočjo v Šentjoštu znova oživel. Tokrat so se pomerili domači (šentjoški) »jagri« in člani sosednjih lovskih druščin, ki so želeli s tem obeležiti 35-letnico LD Šentjošt.

V lepem zgodnjeseškem vremenu je bila strelka »torcida« nad Potokom kar zanimiva paša za oči tako za same lovske »šice«, kot tudi za peščico naključnih radovednežev, ki je prišla v glavnem zavoljo srnjadnega golaža in dobre kapljice, ki so jo ponujali spodaj v lovski koči. Najatraktivnejši del tekmovanja je bil, kot navadno, streljanje na glinaste golobe, kjer odločajo zlasti refleksi, medtem ko druga disciplina, streljanje na tarčo srnjaka, terja predvsem mirno roko, zbranost. V konkurenci 30 strelcev, kolikor se jih je udeležilo tekmovanja, se je najbolje odrezal Stane Skubic, ki je od 15 možnih, sklatil kar 14 glinastih golobov in v končnem seštevku postal zmagovalec tudi v kombinaciji, v moštveni konkurenci pa je zmaga ekipa Dobrova.

Pokale najboljših strelcem so ob navzočnosti predsednika OK SZDL, tudi člana LD Šentjošt Draga Černoša, izročili pred lovsko kočjo, kjer so ob tej priliki podelili tudi posebna priznanja sosednjim lovskim druščinam. O 35 letni zgodovini LD Šentjošt pa je (s šegavimi vložki in aktualnimi političnimi bodicami, kot navadno) spregovoril njen tajnik Jože Praprotnik.

Lovska družina Šentjošt je bila ustanovljena leta 1954, ko se je odcepila od LD Horjul, sprva pa je premogla le 12 članov. Zadnja leta so njeni (številčno krepko podvojeni) člani z udarniškim delom zgradili lastno lovsko kočjo in se še tesneje povezali s sosednjimi druščinami, še zlasti z LD Horjul. O tem pravi eden od treh še živčih ustanovnih članov, Franc Slabe: »Ko smo začeli, je bilo vse skupaj še bolj žalostno. Nismo imeli prav nobenih prostorov, in smo si morali poiskati sobo, če smo hoteli pripraviti kak sestanek. Zdaj je vse čisto drugače... Zame je lov že od nekdaj

Predstavnik ene sosednjih lovskih druščin prejema priznanje

silno zdrava reč, prijetna sprostitev. Kljub 63 letom, kolikor jih imam na grbi, imam še vedno kar mirno roko, le za streljanje na tarčo potrebujem očala.«

Očitno razliko v 35 letih dela LD Šentjošt je opazil tudi drugi še živeči ustanovni član Jaka Urh: »Gotovo je velika razlika od tedaj, ko smo družino ustanovili in danes. Takrat še nismo imeli nobenih strelskih tekmovanj. Pa smo začeli sodelovati v okviru lovsko-gojitvenega dolomit-skega bazena. Učili smo se zlasti streljanja. Takrat sem bil še zelo mlad, zdaj pa sem star, zanič. Saj še sodelujem, ne rečem, kaj več pa od mene žal ni...«

Rezultati:

Golobi: 1. Stane Skubic (14), 2. Franc Leskovšek (14-po razstreljevanju), 3. Andrej Maček (12-po razstreljevanju); Srnjak: 1. Franc Končan (88 točk), 21. Marko Raztresen (83), 3. Miro Jurca (81); Kombinacija: 1. Stane Skubic (169 točk), 2. Marko Raztresen (160), 3. Franc Leskovšek (155); Kombinacija-ekipno: 1. LD Dobrova, 2. LD Šentjošt, 3. LD Horjul.

BRANKO VRHOVEC

Aktivnost brezoviških pionirjev

V petek, 29. septembra so imeli pionirji odręda »Janka Premrla-Vojka« OS Brezovica pri Ljubljani svojo letno konferenco.

Otvoritevni del so pričeli s pionirsko himno »Mi smo slovenski pionirji«, ki jo je zapel pionirski pevski zbor pod vodstvom Sonje Sojer.

Na šoli je 470 učencev, od tega 373 pionirjev, 57 mladincev in 40 cicibanov.

Program dela, ki so ga podali pionirji in mladinci, je obsežen in bogat in se združuje v naslednjih organizacijah in društvih: šolsko kulturno umetniško društvo, strelsko športno društvo in klub mladih tehnikov. Poleg tega deluje še več drugih krožkov in sekcij, prilagojenih okraju, v katerem živijo in v okolju, ki ga moderna doba vse bolj onesnažuje: biološki krožek, varstvo narave, varstvo

kulturnih spomenikov — spomenikov NOV, urejanje in vzdrževanje zelenih površin, zelene straže, družbeno koristno delo — delovne akcije.

V programu so tudi občanske akcije, ki se jih bodo udeleževali pionirji skozi vse leto. Med te sodijo: udeleževanje nagradnih natečajev — tekmovanje in srečanje, praznovanje spominskih dnevo, zbiranje prispevkov za poplavljen v severni Sloveniji, športne igre in drugo. Skozi vse šolsko leto bodo preko šolskega radia poročali o rezultatih dela.

Pionirji so o svojem delu razpravljali zagnano in bilo jih je veselje poslušati, s kakšnim navdušenjem in ponosom so svoje programe predstavljali in bili iskreno odločeni, da jih bodo tudi uresničili.

TONE SLOBODNIK

Prekaljeni lovski »šici« med streljanjem na tarčo srnjaka

